

Sygn. akt III CO 569/22

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko K. A. M.
o rozwód,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 czerwca 2022 r.,
na skutek przedstawienia przez Sąd Okręgowy w Z.
akt o sygn. I C (...),
celem oznaczenia sądu, przed który należy wytoczyć powództwo

**odmawia oznaczenia sądu, przed który należy wytoczyć
powództwo.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 27 kwietnia 2022 r. Sąd Okręgowy w Z. w sprawie z powództwa J. M. przeciwko K. A. M. o rozwód zwrócił się do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu, przed który należy wytoczyć powództwo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 45 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy oznacza sąd, przed który należy wytoczyć powództwo, jeżeli na podstawie okoliczności sprawy nie można ustalić właściwości miejscowej.

W sprawie o rozwód właściwość miejscową (wyłącznie) ustala się zgodnie z art. 41 k.p.c. Stanowi on, iż powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sądem, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie wspólne

miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w tym okręgu ma jeszcze miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda.

Oznaczenie przez Sąd Najwyższy, w trybie art. 45 k.p.c., sądu właściwego do rozpoznania powództwa, jest uzasadnione dopiero w razie jednoznacznego ustalenia, że żadna ze stron nie ma miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie jest możliwe ustalenie właściwości miejscowej sądu na podstawie art. 41 k.p.c. W niniejszej sprawie oznaczenie sądu na podstawie art. 45 § 1 k.p.c. jest przedwczesne, a to z uwagi na fakt, iż z oświadczenia pełnomocnika Powoda wynika z jednej strony, iż jego miejscem zwykłego pobytu jest miejscowość w Polsce (K.), z drugiej zaś, że mieszka on „rotacyjnie” na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz Wielkiej Brytanii. Z uwagi na tę okoliczność konieczne jest jednoznaczne zweryfikowanie przez Sąd tego, czy wobec powyższych rozbieżności nie zachodzą podstawy do ustalenia właściwości miejscowej na zasadach ogólnych. Samo wskazanie „przebywania” rotacyjnego strony w dwóch różnych miejscowościach nie może być uznane za podstawę do ustalenia braku przesłanek zastosowania art. 41 k.p.c., a w konsekwencji oznaczenia sądu, przed który należy wytoczyć powództwo, na podstawie art. 45 k.p.c.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.